

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cbi/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200184
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6019200184.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie v právnej veci žalobcu A. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. P. XXXX/XX, XXX XX G. F. právne zast. JUDr. Jozef Polák, advokát, Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín proti žalovanému JUDr. Ivica Firstová, so sídlom kancelárie Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, správca konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným „v konkurze“, so sídlom ul. Hattalu 2053, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 31 344 551, právne zast. JUDr. Ivica Firstová, advokátka, Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín o určenie pohľadávky proti podstate takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že žalovaným popretá pohľadávka titulom úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18.09.2018 do zaplatenia a titulom trov konania vo výške 1.175,78 Eur podľa platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22.11.2018 sa považuje za zistenú a nespornú pohľadávku proti podstate čo do pravosti, výšky a poradia v konkurznom konaní na majetok úpadcu NÁŠ DOMOV spol. s r.o. v konkurze, so sídlom ul. Hattalu 2053, Dolný Kubín vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 36K/77/2000.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 26. 03. 2019 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že žalovaným popretá pohľadávka vo výške 1.175,58 Eur s príslušenstvom titulom nároku na zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia a trov konania vo výške 1.175,58 Eur podľa platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22. 11. 2018 je oprávnená a zistená pohľadávka proti podstate voči úpadcovi NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným „v konkurze“, so sídlom ul. Hattalu 2053, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 31 344 551, správcom ktorého je JUDr. Ivica Firstová, Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 36K/77/2000.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že z obsahu oznámenia správcu o popretí pohľadávky zo dňa 12. 02. 2019 vyplýva, že dňa 27. 11. 2018 bol žalovanému doručený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22. 11. 2018 sp. zn. 1Up/839/2018, na základe ktorého bol žalovaný okrem iného povinný zaplatiť žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia a trovy konania vo výške 1.175,58 Eur. Ako dôvod popretia uviedol, že v zmysle § 33 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/1991 Zb. platnom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu sú z uspokojenia vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom. V závere oznámenia uviedol, že podľa § 66j ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. účinného od 01. 08. 2000 ide o popretie poradia. Žalobca s dôvodmi popretia v celom rozsahu nesúhlasil a považoval ho za účelové.

3. Ďalej žalobca uviedol, že dňa 12. 12. 2007 bola medzi ním ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim uzatvorená Zmluva o prevode vlastníctva bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 6. poschodí, vchod č. XX, bytového domu s. č. XXXX na ul. M. P. v G. F., zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. G. F. a prináležiaceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a na zastavanom pozemku, na ktorom je bytový dom postavený. Kúpnu cenu uhradil žalobca žalovanému dňa 25. 01. 2008, a to hotovostným vkladom na žalovaným určený účet v sume 20.151,- Sk a v sume 405.845,- Sk a v hotovosti v sume 290,- Sk. Spolu žalobca v prepočte na menu Euro zaplatil sumu 14.150,10 Eur. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom sp. zn. 8C/3/2008-259 zo dňa 17. 03. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/196/2011-298 zo dňa 15. 02. 2012 vyhlásil medzi žalobcom a žalovaným uzatvorenú zmluvu o prevode vlastníctva bytu za neplatnú. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 4C/23/2014 zo dňa 27. 09. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/76/2018-551 zo dňa 29. 05. 2018 rozhodol, že žalobca je povinný predmetný byt vypratať. Uvedený byt po jeho vypratí žalobcom následne žalovaný na základe Kúpnej zmluvy č. V-527/18, vklad povolený dňa 28. 05. 2018, predal E. Y., B..

4. Žalobca vyzval žalovaného na vrátenie kúpnej ceny výzvou zo dňa 12. 09. 2018, ktorá bola žalovanému doručená dňa 14. 09. 2018. Žalovaný pohľadávku neuhradil vôbec. Dostal sa tak do omeškania so sumou 14.150,10 Eur odo dňa 18. 09. 2018 do zaplataenia. S poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. žalobcovi vznikol nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 1.175,58 Eur pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 424,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 751,08 Eur pozostávajúcich z dvoch úkonov právnej služby. Odmena, ktorá bola určená v súlade s § 10 ods. 1, 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to príprava a prevzatie zastupovania, spísanie návrhu, hodnota jedného úkonu vo výške 303,74 Eur + 9,21 Eur náhrada miestneho cestovného a telekomunikačných výdavkov + 20% DPH.

5. Na základe návrhu žalobcu zo dňa 16. 10. 2018 Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22. 11. 2018, ktorým vo výroku I. rozhodol, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 14.150,10 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplataenia alebo v tej istej lehote podať odpor. Vo výroku II. rozhodol, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 1.175,58 Eur, a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 12. 2018.

6. Podľa žalobcu popretie pohľadávky zo strany žalovaného ako správcu úpadcu nemôže obstať v prvom rade z dôvodu, že pohľadávka vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktoré je exekučným titulom. Pokiaľ žalovaný zastáva názor, že z uspokojenia v konkurze sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, mohol a mal uplatniť túto námietku v odpore proti platobnému rozkazu, čo žalovaný nevyužil a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Z dôvodu, že žalovaný nepodal odpor, podľa názoru žalobcu opomenul účinne hájiť svoje práva, preto je následné popretie pohľadávky žalobcu, ku ktorému došlo až po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu v tejto veci neprípustné. V prípade, ak by sa Krajský súd v Banskej Bystrici stotožnil so správnosťou postupu žalovaného, došlo by tým k zásahu do princípu právnej istoty, ktorá bola založená právoplatným súdnym rozhodnutím v neprospech žalobcu a k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Tento svoj názor žalobca opieral o právny záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vyplýva z rozsudku sp. zn. 4Cdo/22/2011 zo dňa 24. 11. 2011. Otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberala nielen judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. uznesenie sp. zn. 1Cdo/133/2009 z 29. 04. 2010, uznesenie sp. zn. 5Mcdo 16/2010 z 25. 04. 2012, ale aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 349/09-36 z 20. 01. 2010. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek „nové“ právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov vylúčené (neprípustné). Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonodarcom v § 230 CSP a 228 ods. 1 CSP. V prípadoch, kde súd prejudiciálny účinok ignoruje, t. j. ak nevezme za základ pre svoje rozhodnutie

prejudikovaný hmotno-právny vzťah (rozhodne v rozpore s prejudikovaným hmotno-právnym vzťahom), dochádza k nerešpektovaniu záväzného súdneho rozhodnutia, čo je v rozpore aj so základným zákonom štátu. Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability právnych vzťahov, ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti.

7. Ďalším dôvodom, pre ktorý popretie pohľadávky nemôže obstať je to, že správca poprel pohľadávku s poukazom na § 33 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb.. Pohľadávka žalobcu však nie je mimozmluvnou alebo zmluvnou sankciou postihujúcou majetok úpadcu a zároveň nespadá ani pod kategóriu pohľadávok uvedenú v § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/1991 Zb..

8. Žalobca namietal aj včasnosť popretia pohľadávky, keď k popretiu došlo v rozpore s § 24 zákona č. 328/1991 Zb. po skončení prieskumného pojednávania a viac ako dva mesiace po právoplatnosti platobného rozkazu. Popretiu pohľadávky nemožno priznať právne účinky, pretože z dôvodu nezákonného konania žalovaného žalobcu v súčasnosti nemá ani byť a nebola mu vyplatená ani kúpna cena, ktorú za predmetný byt žalovanému zaplatil. Bolo povinnosťou správcu bezodkladne potom ako zistil, že na Okresnom súde Dolný Kubín prebieha konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, vylúčiť prijatú kúpnu cenu z konkurznej podstaty a zapísať k tomuto majetku poznámku spornosti v prospech žalobcu. Správca to však neurobil, kúpnu cenu dobrovoľne nevydal ani na písomnú výzvu žalobcu zo dňa 12. 09. 2018, čím zaviniť vznik pohľadávky žalobcu v podobe trov súdneho konania a trov právneho zastúpenia. Popretiu pohľadávky preto nemožno priznať právne účinky aj z dôvodu, že by to bolo v rozpore s princípom spravodlivosti.

9. Žalobca poukázal aj na právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09. 11. 2011, sp. zn. 6Ndc 33/2011, ktorá uvádza, ktoré sú konania vyvolané konkurzom sa a konania súvisiace s konkurzom. Ak žaloba predstavuje autonómnu žalobu, ktorá nie je založená na konkurznom práve a nevyžaduje si ani začatie takéhoto typu konania (ako v tomto prípade) samotná skutočnosť, že správca konkurznej podstaty je účastníkom konania nepostačuje na to, aby toto konanie mohlo byť kvalifikované ako konanie vyplývajúce priamo z konkurzu alebo ako konanie s ním súvisiace (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdneho dvora z 10.9.2009 C-292/08 vo veci German Graphics Graphicche Maschinen GmbH proti Alice van der Schee, správkynia konkurznej podstaty).

10. Žalobca tiež zastáva názor, že pokiaľ žalovaný poprel existenciu vykonateľnej pohľadávky žalobcu, mal žalovaný podľa § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. podať žalobu o jej negatívne určenie. Žalovaný tak ale neurobil a márnym uplynutím lehoty správcu platí, že pohľadávka sa pokladá za zistenú.

11. Žalobca v žalobe ako dôkaz označil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 36K/77/2000-1391 zo dňa 20. 02. 2019; oznámenie o popretí pohľadávky zo dňa 13. 02. 2019; kúpnu zmluvu zo dňa 12. 12. 2007; príjmový pokladničný doklad zo dňa 25. 01. 2008; potvrdenie o vklade hotovosti na účet v banke v sume 20.151,- Sk a v sume 405.845,- Sk; rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8C/3/2008-259 zo dňa 17. 03. 2011; rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/196/2011-298 zo dňa 15. 02. 2012; rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4C/23/2014 zo dňa 27. 09. 2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/78/2018-551 zo dňa 29. 05. 2018; LV č. XXXX pre k. ú. G. F.; výzva zo dňa 12. 09. 2018 spolu s doručenkou; úrokové sadzby ECB; potvrdenie o úhrade súdneho poplatku vo výške 424,50 Eur; platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22. 11. 2018 a doložka právoplatnosti a vykonateľnosti; rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/22/2011 zo dňa 24. 11. 2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ndc 33/2011 zo dňa 09. 11. 2011.

12. Podaním zo dňa 20. 06. 2019, ktoré bolo vyjadrením k žalobe (§ 167 ods. 1, 2 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)) žalovaný navrhol žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť. Uviedol, že pohľadávku žalobcu poprel z dôvodu, že musel zobrať do úvahy právnu úpravu uvedenú v § 33 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 328/1991 Zb.. Je nesporné, že nárok žalobcu, t. j. úrok z omeškania a trovy konania vznikol až po vyhlásení konkurzu, preto sú z uspokojenia v konkurznej podstate vylúčené a správca konkurznej podstaty je povinný ich poprieť. Podľa názoru žalovaného je tiež potrebné poukázať na to, že konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/839/2018 má pôvod v konkurznom konaní, resp. bolo ním vyvolané, preto je nutné použiť právnu úpravu obsiahnutú v § 33 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/1991 Zb. a aplikovať ust. § 33 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. na žalobcom uplatnený úrok z omeškania. Ustanovenie § 33 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. uvádza

pohľadávky, ktoré sú v konkurze vylúčené z uspokojenia a ktoré nie je možné z výťažku zo speňaženia majetku podliehajúceho konkurzu uspokojiť. Je povinnosťou správcu konkurznej podstaty vyplývajúcou z postupu konať s odbornou starostlivosťou poprieť pohľadávky, u ktorých má za to, že sú sporné, aby práve týmto postupom postupoval v záujme všetkých veriteľov. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadne dôkazy neoznačil.

13. V podaní zo dňa 15. 07. 2019 (§ 167 ods. 3 CSP) žalobca uviedol, že tvrdenia a skutočnosti uvádzané žalovaným vo vyjadrení k žalobe sú v celom rozsahu účelové, zavádzajúce a nepravdivé a ani vo svojom súhrne nie sú spôsobilé zvrátiť dôvodnosť žalobného návrhu. Žalovaný v podstate len zotrval na dôvodoch popretia pohľadávky žalobcu, pričom žiadnym spôsobom nepoprel skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu žalobcu uvedenú v žalobe. Za takejto situácie je potom zrejmé, že žalovaný si je vedomý nezákonnosti svojho postupu pri popretí pohľadávky žalobcu. Žalobca preto v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe. Pokiaľ žalovaný zastával názor, že v zmysle § 33 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/1991 Zb. v znení platnom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu sú z uspokojenia vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurzných konaniach a v konaniach súvisiacich s konkurzom, mohol a mal uplatniť túto námietku v rámci upomínacieho konania cestou podania odporu proti platobnému rozkazu. Žalobcovi trovy nevznikli jeho účasťou v konkurznom konaní ani v spore súvisiacom s konkurzom, ale účasťou v civilno-právnom konaní. Povaha žalovaného ako správcu konkurznej podstaty na tejto skutočnosti nič nemení. Správca konkurznej podstaty nie je žiadnym privilegovaným subjektom, ktorý by bol oslobodený od povinnosti hradiť trovy konania v prípade, ak nie je v spore úspešný. Pohľadávka žalobcu nie je mimozmluvnou alebo zmluvnou sankciou postihujúcou majetok úpadcu a zároveň nespadá ani pod kategóriu pohľadávok uvedených v § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/1991 Zb.. Žalobca namietal aj včasnosť popretia pohľadávky. Navrhol vykonať dokazovanie oboznámením listinných dokladov, ktoré boli pripojené k podanej žalobe, vykonaním výsluchu žalobcu a žalovaného a pripojiť a oboznámiť obsah spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018.

14. Podaním zo dňa 26. 08. 2019 (§ 167 ods. 4 CSP) žalovaný uviedol, že v žiadnom prípade nepostupoval nezákonne. Konal takto z dôvodu, že musel zobrať do úvahy právnu úpravu uvedenú v § 33 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 328/1991 Zb.. Opätovne poukázal na to, že je povinnosťou správcu konkurznej podstaty vyplývajúcou z postupu konať s odbornou starostlivosťou poprieť pohľadávky, u ktorých mal za to, že sú sporné, aby práve týmto postupom postupoval v záujme všetkých veriteľov. Žalovaný poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/70/2016 zo dňa 30. 01. 2017. Žalovaný nepodal proti platobnému rozkazu odpor práve z dôvodu, aby v zmysle Zákona č. 328/1991 Zb. postupoval s odbornou starostlivosťou, nakoľko podanie odporu by znamenalo vynaloženie ďalších finančných prostriedkov z konkurzného konania. Žalovaný v podaní žiadne dôkazy neoznačil.

15. Na prejednanie veci samej súd určil termín pojednávania na deň 07. 11. 2019. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalobcu zo dňa 11. 10. 2019 bol termín pojednávania odročený (zmenený) na deň 21. 11. 2019. Na termín pojednávania určený na deň 21. 11. 2019 sa strany sporu dostavili.

16. Z dôkazov strán sporu súd považoval za zistené, že dňa 12. 12. 2007 žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzavreli Kúpnu zmluvu. Článok II. zmluvy upravoval predmet zmluvy tak, že predmetom zmluvy bol prevod vlastníctva nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve predávajúceho zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G. F., vedenom Správou katastra G. F., a to 2-izbový byt č. XX na 6. poschodí, vchod č. XX bytového domu súp. č. XXXX, na ul. M. P., XXX XX G. F. v celosti, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 5300/437062 a spoluvlastníckeho podielu k zastavaným pozemkom vo veľkosti XXXX/XXXXXX. Článok VII. zmluvy upravoval cenu ako dohodnutú v sume 425.640,- Sk a popri kúpnej cene sa kupujúci zaviazal uhradiť predávajúcemu aj preukázateľne zaplatené správne poplatky a odmenu notára za overenie podpisov.

17. Dňa 27. 03. 2008 zmluvné strany uzavreli Dodatok č. 1 ku Kúpnej zmluve zo dňa 12. 12. 2007, ktorým upravili aj predmet zmluvy tak, že ide o byt č. XX na 6. poschodí, vchod č. XX bytového domu súp. č. XXXX, na ul. M. P., XXX XX G. F..

18. Podľa potvrdenia o vklade hotovosti žalobca vložil na účet žalovaného dňa 25. 01. 2008 sumu 20.151,-Sk a sumu 405.845,-Sk a podľa príjmového pokladničného dokladu dňa 25. 01. 2008 uhradil v hotovosti sumu 290,-Sk.

19. Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobcu E. Y., B. proti žalovanému 1/ JUDr. Ivica Firstová, správca úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným „v konkurze“, G. F. a žalovanému 2/ A. J. G. o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu a určenie povinnosti uzatvoriť kúpnu zmluvu rozsudkom č. k. 8C/3/2008-259 zo dňa 17. 03. 2011 určil, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 6. poschodí, vchod č. XX, bytového domu s.č. XXXX na ul. M. P. v G. F., zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. G. F. a prináležiaceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a na zastavanom pozemku, na ktorom je bytový dom postavený, ktorá bola uzavretá dňa 12. 12. 2007 v Dolnom Kubíne medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim je neplatná (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Rozhodnutie nadobudlo vo výroku I. právoplatnosť dňa 06. 04. 2011 a vo výroku II. a III. dňa 09. 03. 2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/196/2011-298 zo dňa 15. 02. 2012.

20. Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobcu E. Y., B. proti žalovanému A. J., G. o vypratanie bytu rozsudkom č. k. 4C/23/2014 zo dňa 27. 09. 2017 rozhodol, že žalovaný je povinný vypratať byť č. XX nachádzajúci sa na 6. poschodí, vchod č. XX bytového domu č. súp. XXXX postavený na pozemku parc. č. KN-C XXX/XX, KN-C XXX/XX, KN-C XXX/XX na ul. P., G. F., vedený Správou katastra G. F. na LV č. XXXX pre k. ú. G. F. a odovzdať ho žalobcovi, a to v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok II.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, kde o sume tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III.). Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 11Co 76/2018-551 zo dňa 29. 05. 2018 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/23/2014-501 zo dňa 27. 09. 2017 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. potvrdzuje a výroku II. sa nedotýka.

21. Výzvou na vrátenie kúpnej ceny zo dňa 12. 09. 2018 žalobca žalovaného vyzval na vrátenie celej kúpnej ceny, ktorú zaplatil na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 12. 12. 2007 v sume 14.150,10 Eur. Podľa poštovej doručky žalovanému bola výzva doručená dňa 14. 09. 2018.

22. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobným rozkazom sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22. 11. 2018 rozhodol, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 14.150,10 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor (výrok I.) a žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 1.175,58 Eur a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní (výrok II.). Podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 12. 2018.

23. Písomným úkonom zo dňa 13. 02. 2019, označeným ako Oznámenie o popretí pohľadávky, žalovaný žalobcovi uviedol, že dňa 27. 11. 2018 mu bol doručený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22. 11. 2018 pod sp. zn. 1Up/839/2018, na základe ktorého je žalovaný okrem iného povinný zaplatiť žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia a trovy konania vo výške 1.175,58 Eur. Prostredníctvom predmetného listu chce žalobcovi v zmysle § 66j ods. 3 Zákona č. 328/1991 Zb. oznámiť popretie jeho nároku, a to z dôvodu, že v zmysle § 33 ods. 1 písm. b) a d) Zákona č. 328/1991 Zb. sú úroky z omeškania a trovy konania vylúčené z uspokojenia.

24. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným „v konkurze“, Dolný Kubín uznesením č. k. 36K/77/2000-1391 zo dňa 20. 02. 2019 určil veriteľovi A. J., G. lehotu jeden mesiac od doručenia uznesenia na podanie žaloby na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti JUDr. Ivici Firstovej, Dolný Kubín, správkyni konkurznej podstaty úpadcu NÁŠ DOMOV, spoločnosť s ručením obmedzeným „v konkurze“, Dolný Kubín o určenie právneho dôvodu, výšky a poradia správkynou popretej pohľadávky vo výške 1 175,58 Eur s prísl..

25. Podľa § 206 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

26. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31. 07. 2000, majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len "podstata").

27. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, konkurz sa týka majetku, ktorý patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a ktorý nadobudol počas konkurzu; týmto majetkom sa rozumie aj mzda alebo iné podobné príjmy. Do podstaty nepatrí majetok, ktorého sa nemôže týkať výkon rozhodnutia; majetok slúžiaci podnikateľskej činnosti z podstaty nie je vylúčený.

28. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, nároky na vylúčenie vecí z podstaty (§ 19 ods. 2), pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2), nároky na oddelené uspokojenie (§ 28), nároky podľa § 5 ods. 2, nároky podľa § 9b ods. 3 a pracovné nároky (§ 31 ods. 3) možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Iné nároky možno uspokojiť len podľa právoplatného rozvrhového uznesenia.

29. Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, pohľadávky proti podstate vzniknuté po vyhlásení konkurzu sú nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty vrátane nároku správcu na úhradu odmien a výdavkov, dane, poplatky, clá a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov, ak ich splatnosť nastala v priebehu konkurzného konania, a ďalej nároky veriteľov zo zmlúv uzavretých správcom, ako aj nároky na vrátenie plnenia zo zmluvy, od ktorej sa odstúpilo podľa § 14 ods. 3 písm. a).

30. Podľa § 31 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, nároky podľa odsekov 2 a 3 s výnimkou nárokov podľa odseku 4 a nároky podľa § 5 ods. 2 a § 9b ods. 3 treba uplatniť u správcu.

31. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, v rozvrhu sa uspokojia pohľadávky v tomto poradí:

a) výdavky a odmena správcu;

b) pohľadávky proti podstate (§ 31 ods. 2) s výnimkou daní, poplatkov, cla a pohľadávok z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov, nároky podľa § 5 ods. 2, § 9b ods. 3 a § 31 ods. 3;

c) peňažné náhrady vyplatené zamestnancom z garančného fondu, poistné na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie, príspevok na poistenie v nezamestnanosti, príspevok do garančného fondu, ktoré vznikli v priebehu konkurzu;

d) dane, poplatky, clá a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk, neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov štátneho rozpočtu a rozpočtov štátnych fondov podľa § 31 ods. 2.

32. Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, z uspokojenia sú vylúčené

a) úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu;

b) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak;

c) nároky veriteľov z darovacích zmlúv;

d) mimozmluvné alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu;

e) nároky veriteľov uplatnené po prejednaní konečnej správy súdom;

f) nároky veriteľov, ktoré možno prihlásiť (§ 20), ak neboli uplatnené najneskôr na prieskumnom pojednávaní;

g) tresty postihujúce majetok úpadcu, právoplatne uložené v trestnom konaní.

33. Podľa § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000, na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 70b ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. konania začaté pred 1. augustom 2000 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak.

35. Podľa § 70b ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. ustanovenia § 6 ods. 2, § 7 ods. 4, § 8 ods. 5, § 10, § 11 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 1 a § 51 ods. 3 sa vzťahujú aj na konania podľa odseku 1; právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 1. augustom 2000, zostávajú zachované.

36. Podľa § 70b ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. ustanovenia § 27 až 27d sa vzťahujú aj na konania podľa odseku 1, v ktorých k 1. augustu 2000 nebolo skončené prieskumné pojednávanie; právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 1. augustom 2000, zostávajú zachované.

37. V konaní nebolo sporné, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci uzavreli dňa 12. 12. 2007 kúpnu zmluvu v znení Dodatku č. 1 zo dňa 27. 03. 2008, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva bytu č. XX na 6. poschodí, vchod č. XX, bytového domu súp. č. XXXX, na ul. M. P., XXX XX G. F. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a zastavanom pozemku. Sporná nebola ani skutočnosť, že titulom úhrady kúpnej ceny a súvisiacich poplatkov žalobca zaplatil žalovanému spolu sumu 426.286,-Sk, prepočtom na menu Euro sumu 14.150,10 Eur. Sporná nebola v konaní ani skutočnosť, že právoplatnými rozhodnutiami súdov bolo určené, že Kúpna zmluva zo dňa 12. 12. 2007 je neplatná a žalobcovi bola uložená povinnosť byť vypratať. Taktiež nebolo v konaní sporné, že žalovaný žalobcovi kúpnu cenu nevrátil ani po doručení výzvy žalobcu zo dňa 12. 09. 2018.

38. Sporná nebola v konaní ani skutočnosť, že právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22. 11. 2018 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.150,10 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 1.175,58 Eur. Sporná nebola medzi stranami ani skutočnosť, že pohľadávka žalobcu vznikla po vyhlásení konkurzu ako nárok z neplatnej zmluvy uzavretej správcom, a teda ide o pohľadávku proti podstate. Sporná nebola v konaní ani skutočnosť, že písomným úkonom zo dňa 13. 02. 2019 žalovaný oznámil žalobcovi popretie pohľadávky.

39. Sporným v konaní zostalo, či žalovaný mohol poprieť pohľadávku, ktorá bola žalobcovi priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, či úrok z omeškania je zmluvnou alebo mimozmluvnou sankciou týkajúcou sa majetku úpadcu a či trovy žalobcu vznikli v konaní vyplývajúcom alebo súvisiacom s konkurzom.

40. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia pohľadávky proti podstate z titulu úroku z omeškania a trov konania a tvrdil, že pohľadávka žalobcu bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, úrok z omeškania nie je zmluvnou alebo mimozmluvnou sankciou postihujúcou majetok úpadcu a trovy konania nevznikli v konaní vyplývajúcom alebo súvisiacom s konkurzom.

41. Žalovaný v konaní zotrval na dôvodoch popretia s tým, že ide o nároky, ktoré sú z uspokojenia v konkurze vylúčené.

42. Pred posúdením dôvodnosti podanej žaloby súd najskôr uvádza, že na konkurzné konanie podľa Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní sa podľa § 66e ods. 1 Zákona č. 328/1991 Zb. sa do 30. 06. 2016 primerane používali ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak Zákon č. 328/1991 Zb. neustanovoval inak. Podľa § 82 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. 06. 2016 konanie bolo začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu. Zákon č. 328/1991 Zb. nemal samostatné ustanovenia o začatí konkurzného konania, keď v § 13 ods. 5 upravoval len účinky vyhlásenia konkurzu. Preto za primeraného použitia § 82 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je potrebné dospieť k záveru, že konkurzné konanie sa začalo dorúčením návrhu na vyhlásenie konkurzu.

43. V danom prípade návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu bol podaný na konkurzný súd dňa 23. 03. 2000. Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 36-24K 77/2000 zo dňa 19. 12. 2000. Konkurzné konanie na majetok úpadcu bolo začaté dňa 23. 03. 2000.

44. S účinnosťou od 01. 08. 2000 došlo k zmene znenia Zákona č. 328/1991 Zb., pričom podľa prechodného ustanovenia § 70 ods. 1 Zákona č. 328/1991 Zb. konania začaté pred 01. 08. 2000 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Následne aj podľa ďalších prechodných ustanovení § 70c, § 70d a § 70e k jednotlivým zmenám Zákona č. 328/1991 Zb. začaté konania sa dokončievali podľa dovtedajších predpisov.

45. Pretože konkurzné konanie úpadcu sa začalo dňa 23. 03. 2000, súd pri rozhodovaní v tomto spore vychádzal zo znenia Zákona č. 328/1991 Zb. účinného do 31. 07. 2000.

46. Veriteľ s pohľadávkou proti podstate je v priebehu konkurzného konania oprávnený domáhať sa voči správcovi konkurznej podstaty jej zaplata žalobou o splnenie povinnosti podanou podľa ust. § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Ustanovenie § 31 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov neupravuje formu, v akej si veriteľ má uplatniť pohľadávku proti podstate u správcu, preto veriteľ tak môže urobiť aj faktúrou, ak z jej obsahu vyplýva, v akej výške a z akého právneho dôvodu si pohľadávku proti podstate uplatňuje. V prípade úspechu veriteľa s pohľadávkou proti podstate v spore začatom na základe žaloby o splnenie povinnosti podľa ust. § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku si veriteľ počas trvania konkurzu nemôže vynútiť splnenie rozsudku (exekučného titulu) vo vykonávacom konaní, pretože tomu bráni ustanovenie § 14 ods. 1 písm. e) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo 110/2010 z 15. mája 2013)

47. Podľa § 31 ods. 1 Zákona č. 328/1991 Zb. pohľadávky proti podstate možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania. Ak k uspokojeniu pohľadávky proti podstate nedôjde v priebehu konkurzného konania, uspokojujú sa v rozvrhu v poradí uvedenom v § 32 ods. 1 Zákona č. 328/1991 Zb.. Nie je však vylúčené, že počas konkurzného konania vznikne spor medzi veriteľom s pohľadávkou proti podstate a správcom. Pretože každý má právo domáhať sa súdnej ochrany svojho ohrozeného alebo porušeného práva, veriteľ s pohľadávkou proti podstate môže v priebehu konkurzného konania podať proti správcovi konkurznej podstaty žalobu o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Veriteľ s pohľadávkou proti podstate môže v priebehu konkurzného konania podať proti správcovi konkurznej podstaty aj žalobu podľa § 137 písm. d) CSP o určenie pravosti, výšky alebo poradia pohľadávky proti podstate. Pohľadávka proti podstate môže byť preto v priebehu konkurzného konania uplatnená veriteľom tak žalobou na plnenie, ako aj určovacou žalobou.

48. V danom prípade žalobca žalobu na plnenie podal v upomínacom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/839/2018. V tejto prejednávanej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cbi/2/2019 podal žalobca určovaciu žalobu, pričom žalobcovi vzniklo právo na jej podanie aj bez toho, aby mu táto povinnosť bola osobitne uložená konkurzným súdom.

49. Žalovaný v Oznámení o popretí pohľadávky zo dňa 13. 02. 2019 adresovanom žalobcovi uviedol, že mu bol doručený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22. 11. 2018 pod sp. zn. 1Up/839/2018, na základe ktorého je žalovaný okrem iného povinný zaplatiť žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplata a trovy konania vo výške 1.175,58 Eur. Prostredníctvom predmetného listu mienil žalobcovi v zmysle § 66j ods. 3 Zákona č. 328/1991 Zb. oznámiť popretie jeho nároku, a to z dôvodu, že v zmysle § 33 ods. 1 písm. b) a d) Zákona č. 328/1991 Zb. sú úroky z omeškania a trovy konania vylúčené z uspokojenia.

50. Ustanovenie § 66j bolo do Zákona č. 328/1991 Zb. doplnené až s účinnosťou od 01. 08. 2000, pričom podľa § 66j ods. 3 Zákona č. 328/1991 Zb. popretie nároku veriteľa podľa § 33 ods. 1 je len popretím poradia. Pretože na konkurzné konanie úpadcu sa uplatňuje znenie Zákona č. 328/191 Zb. účinné do 31. 07. 2000, nebolo možné popretie pohľadávky žalobcu odôvodniť s poukazom na § 66j ods. 3 Zákona č. 328/1991 Zb.. Faktom však je, že každú pohľadávku v konkurze úpadcu bolo možné poprieť čo do pravosti, výšky a poradia, nie však s odkazom na toto zákonné ustanovenie.

51. Pokiaľ žalobca na pojednávaní konanom dňa 21. 11. 2019 tvrdil, že vyjadrením v popieracom prejave, že „popiera nárok klienta (žalobcu)“, mienil aj popretie istiny čo do pravosti, výšky a poradia, súd považuje toto tvrdenie za účelové. Z obsahu popieracieho prejavu žalovaného nie je možné ani výkladovými pravidlami prejavu vôle dospieť k záveru, že popretie sa týkalo nároku žalobcu aj v časti istiny. Navyše, pokiaľ k úrokom z omeškania a trovám konania žalovaný v popieracom prejave uviedol, že ide o nároky,

ktoré sú v konkurze vylúčené z uspokojenia, k prípadnému popretiu istiny neuviedol žiadne dôvody. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje na to, že konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných dôvodov ako tých, ktoré správca uviedol v popieracom prejave, pretože účelom konania o určenie popretej pohľadávky je rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správca zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze.

52. Vychádzajúc z obsahu popieracieho prejavu, ako aj zo žalobného návrhu žalobcu, súd dospel k záveru, že popierací prejav žalobcu je potrebné vyhodnotiť ako popretie pohľadávky žalobcu výlučne len v časti úroku z omeškania a v časti trov konania, a to čo do posúdenia ich pravosti, výšky a poradia.

53. Keďže súd v tomto konaní bude vychádzať len z dôvodov uvedených v popieracom prejave žalovaného, nebude ani ako predbežnú otázku riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore strán konania v upomínacom konaní. Nepôjde ani o „nové“ právne posudzovanie právoplatne priznaného nároku žalobcu proti žalovanému a ani o revíziu právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu. Súd bude vyhodnocovať len to, či dôvody uvádzané žalovaným vylučujú pohľadávku žalobcu z uspokojenia v konkurze. Súd nebude vychádzať z iného záveru o existencii pohľadávky žalobcu, než ako to vyplýva z právoplatného platobného rozkazu. Týmto súdnym konaním nie je preto porušená zásada viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní. Tak, ako mal žalobca právo podať žalobu na plnenie, mal právo podať aj určovaciu žalobu, keďže žalovaný mal za to, že pohľadávka žalobcu je vylúčená z uspokojenia v konkurze a túto mohol rozporovať popieracím prejavom.

54. Súd preto dospel k záveru, že postup žalovaného, ktorý pohľadávku žalobcu priznanú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu poprel z dôvodu, že je vylúčená z uspokojenia v konkurze, nie je porušením princípu právnej istoty a tento postup nie ani v rozpore so Zákom č. 328/1991 Zb..

55. Žalobca v konaní namietol aj včasnosť popretia a mal aj za to, že žalovaný mal podať na súde žalobu o negatívne určenie pohľadávky žalobcu, preto pred vyhodnotením dôvodov popretia, súd najskôr posúdil tieto skutočnosti.

56. Pohľadávky veriteľov, ktoré vznikli pred začatím konkurzného konania si veritelia podľa § 20 Zákona č. 328/1991 Zb. prihlasovali prihláškou. Pohľadávka žalobcu nevznikla pred začatím konkurzného konania úpadcu a ani žalobca si túto pohľadávku neuplatnil u žalovaného ako správca prihláškou. Žalobca žalovaného výzvou zo dňa 12. 09. 2018 len vyzval na vrátenie kúpnej ceny a následne sa svojho nároku proti žalovanému domáhal návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní. Zákon č. 328/1991 Zb. upravoval lehotu na popieranie pohľadávok len pri pohľadávkach, ktoré sa uplatňujú prihláškou. Podľa § 24 Zákona č. 328/1991 Zb. v znení účinnom do 31. 07. 2000 správca bol oprávnený poprieť pravosť alebo výšku pohľadávky prihlásenej konkurzným veriteľom najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania. Pri pohľadávkach proti podstate Zákon č. 328/1991 Zb. lehotu na popretie nikdy neupravoval, keď v poslednom znení upravoval v § 29 ods. 5 len situáciu, že ak správca neuznal pohľadávky proti podstate alebo ich zaradil do iného poradia, súd vyzval veriteľov, aby si v lehote určenej súdom svoje právo uplatnili na súde, ktorý vyhlásil konkurz. Navyše, samotná pohľadávka žalobcu vznikla až po skončení prieskumného pojednávania, preto ju žalobca ani prihláškou prihlásiť do konkurzu nemohol. Súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že k popretiu pohľadávky nedošlo včas.

57. Žalobca v konaní tvrdil, že pokiaľ žalovaný poprel existenciu vykonateľnej pohľadávky žalobcu, mal žalovaný podľa § 23 ods. 2 Zákona č. 328/1991 Zb. (správne mal žalobca uviesť § 23 ods. 3 Zákona č. 328/1991 Zb.) podať žalobu o jej negatívne určenie a ak tak žalovaný neurobil, márnym uplynutím lehoty správca platí, že pohľadávka sa pokladá za zistenú. Podľa § 23 ods. 3 Zákona č. 328/1991 Zb. kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom. Opäť však šlo o zákonné ustanovenie, ktoré sa vzťahovalo k prieskumnému pojednávaniu a k pohľadávkach prihláseným prihláškou. Ako už bolo uvedené, pohľadávka žalobcu nebola prihlásená prihláškou a vznikla až po prieskumnom pojednávani. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný nemal zákonnú povinnosť podať žalobu o negatívne určenie pohľadávky žalobcu.

58. V konaní nebolo sporné, že trovy žalobcu vznikli účasťou v upomínacom konaní, v ktorom si žalobca úspešne uplatnil proti žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom vrátenia kúpnej ceny z neplatného právneho úroku, ktorým bola Kúpna zmluva zo dňa 12. 12. 2007.

59. Upomínacie konanie je podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku a s účinnosťou od 01. 02. 2017 sa v ňom rozhodujú spory o peňažných nárokoch. S poukazom na § 1 ods. 1 a § 2 ods. 2 Zákona č. 328/1991 Zb. konkurzné konanie možno definovať ako osobitné súdne konanie, ktorého účelom je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku a ktorého cieľom je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Súd preto považoval za preukázané, že trovy žalobcu nevznikli účasťou v konkurznom konaní.

60. Za konania vyvolané konkurzom sa považujú v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní konanie o určenie pravosti, výšky a poradia popretej pohľadávky (§ 23 ZKV), resp. v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) konanie o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky (§ 32 ods. 6 ZKR), konanie o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty (§ 19 ods. 2 ZKV), resp. konanie o vylúčenie majetku zo súpisu (§ 78 ods. 3 ZKR), osobitne aj konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 26 ZKV, resp. § 53 a nasl. ZKR, prípadne aj konanie o žalobe na určenie neúčinnosti reštrukturalizačného plánu. Za konania súvisiace s konkurzom možno považovať sporové konania, v ktorých sa rozhoduje o hmotnoprávných právach a povinnostiach vyplývajúcich zo ZKV, resp. ZKR, príp. tiež z iných právnych predpisov, ktoré osobitným spôsobom upravujú práva a povinnosti účastníkov týchto právnych vzťahov pre prípad konkurzu, príp. úpadku (pozri Sojka, P.: Vis attractiva concursus a konania súvisiace s konkurzom. In Justičná revue č. 1/2010, s. 55). To je napr. konanie o náhradu škody vzniknutej porušením povinností správcu (§ 8 ods. 2 ZKV, § 12 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov), príp. iné konanie o náhradu škody v zmysle ZKR (napríklad § 11 ods. 4, § 11 ods. 5, § 66, § 87 ods. 3, 4, 6). (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ndc/33/2011 z 09. 11. 2011)

61. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musí obohatenie vydať, keď bezdôvodným obohatením je aj majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu.

62. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

63. Návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní nebol založený na konkurznom práve, pretože šlo o autonómny nárok vyplývajúci z ustanovení občianskeho práva. Samotná skutočnosť, že žalovaným bol správca konkurznej podstaty nestačí na to, aby toto konanie mohlo byť kvalifikované ako konanie vyplývajúce priamo z konkurzu alebo ako konanie súvisiace s konkurzom. Súd preto dospel k záveru, že trovy žalobcu nevznikli účasťou v konaní súvisiacom s konkurzom.

64. Pretože trovy žalobcu nevznikli účasťou v konkurznom konaní a ani v konaní súvisiacom s konkurzom, nie je pohľadávka žalobcu uplatnená titulom trov konania vo výške 1.175,78 Eur podľa platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22. 11. 2018, ktorá je pohľadávkou proti podstate, vylúčená z uspokojenia v konkurze úpadcu. Popretie pohľadávky žalobcu žalovaným v tejto časti nebolo správne a ani účinné.

65. V konaní nebolo sporné ani to, že pohľadávku titulom vydania bezdôvodného obohatenia si žalobca uplatnil v upomínacom konaní spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia.

66. Podľa § 33 ods. 1 písm. d) Zákona č. 328/1991 Zb. z uspokojenia v konkurze sú vylúčené mimozmluvné alebo zmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu, ak nárok na ne vznikol, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu. Aby šlo o sankciu, ktorá je vylúčená z uspokojenia v konkurze, je potrebné, aby sankcia postihovala majetok úpadcu a aby vznikla, bola uložená alebo prirástla po vyhlásení konkurzu. Ide pritom o kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené všetky súčasne. Už pri nesplnení niektorej z nich nie je možné nárok uplatnený v konkurze veriteľom posúdiť ako nárok vylúčený z uspokojenia v konkurze.

67. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ, ktorý nesplní svoj dlh riadne a včas, je v omeškaní.

68. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

69. Úrok z omeškania je zákonným dôsledkom porušenia povinnosti dlžníka splniť svoj dlh včas. Keďže v právnej terminológii sankcia znamená negatívny dôsledok porušenia povinnosti stanovenej zákonom, je potrebné aj úrok z omeškania definovať ako zákonnú sankciu za omeškanie dlžníka so splnením peňažného dlhu. Hoci úrok z omeškania je sankciou vyplývajúcou zo zákona, pre účely § 33 ods. 1 písm. d) Zákona č. 328/1991 Zb. je potrebné úrok z omeškania vyhodnotiť ako mimozmluvnú sankciu.

70. Podľa § 6 ods. 1 a 2 Zákona č. 328/1991 Zb. majetkom úpadcu je majetok, ktorý patril úpadcovi v deň vyhlásenia konkurzu a ktorý nadobudol počas konkurzu. V danom prípade žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnej kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným ako správcom úpadcu. Žalobca zaplatil žalovanému dohodnutú kúpnu cenu za nehnuteľnosť a po súdnom určení neplatnosti kúpnej zmluvy bola žalobcovi ďalším súdnym rozhodnutím uložená povinnosť predmetnú nehnuteľnosť vypratať. Žalobca tak nemá ani finančné prostriedky a ani nehnuteľnosť. Na druhej strane, žalovaný má nielen finančné prostriedky z titulu kúpnej ceny uhradenej mu žalobcom, ale aj nehnuteľnosť. Navyše, žalovaný následne predmetnú nehnuteľnosť opäť predal a získal ďalšie finančné prostriedky ako kúpnu cenu, disponuje s kúpnu cenou získanou za tú istú nehnuteľnosť v dvojnásobnej výške.

71. Podstatné podľa názoru súdu je to, že v dôsledku určenia neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným súdom prestali finančné prostriedky, ktoré žalovanému ako kúpnu cenu uhradil žalobca počas konkurzu týmto okamihom do majetku úpadcu patriť. Finančné prostriedky, ktoré má žalovaný žalobcovi vydať z uvedeného dôvodu nespĺňajú definíciu majetku, ktorý úpadca nadobudol počas konkurzu, keďže ide o majetok, ktorý úpadca podľa právoplatných rozhodnutí z dôvodu absolútne neplatných právnych úkonov nemohol nikdy nadobudnúť. Pretože žalobcova pohľadávka proti podstate vznikla z právneho dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, nejde o obohatenie majetkom úpadcu. Keďže obohatenie, ktoré má žalovaný žalobcovi vydať, nie je majetkom úpadcu, ani žalobcom požadovaný úrok z omeškania nemôže byť sankciou, ktorá postihuje majetok úpadcu. Súd preto dospel k záveru, že úrok z omeškania nie je sankciou postihujúcou majetok úpadcu.

72. Pretože úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18. 09. 2018 do zaplatenia nie je tou mimozmluvnou sankciou, ktorá by postihovala majetok úpadcu, nejde o nárok, ktorý by bol vylúčený z uspokojenia v konkurze úpadcu, preto popretie pohľadávky žalobcu nebolo ani v tejto časti správne.

73. Záverom súd poukazuje na to, že sa s tvrdením žalobcu o tom, že pokiaľ bol žalovaný názoru, že ide o pohľadávky vylúčené z uspokojenia v konkurze, mal a mohol uplatniť túto skutočnosť v rámci upomínacieho konania podaním odporu proti platobnému rozkazu, nestotožnil. Ak by bol žalovaný podal odpor len z dôvodu, že ide o nároky vylúčené uspokojenia v konkurze, nešlo by o skutočnosti, ktoré by viedli k nepriznaniu trov žalobcu v upomínacom konaní, keďže o náhrade trov súd rozhoduje len podľa pomeru úspechu v konaní (§ 255 CSP). Navyše, podaním odporu by došlo ku vzniku ďalších trov konania. Rovnako by táto skutočnosť podľa názoru súdu sama o sebe nemohla byť dôvodom ani na zamietnutie žaloby v časti úroku z omeškania, keďže ako už bolo vyššie uvedené úrok z omeškania je zákonnou sankciou za porušenie povinnosti dlžníka riadne a včas splniť peňažný záväzok a veriteľovi vzniká nárok na úrok z omeškania popri nároku na splnenie dlhu.

74. Žalobca v replike zo dňa 15. 07. 2019 ako dôkaz označil aj výsluch žalobcu a žalovaného a obsah spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 Up/839/2018. Podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci. Podľa § 187 ods. 2 CSP dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Podľa § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Aj s poukazom na čl. 6 základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie má súd za to, že nielen žalobca k žalobe, ale každá strana a v každom štádiu konania je povinná pripojiť

dôkazy, na ktoré sa odvoláva. Ak mal žalobca za to, že v spise sp. zn. 1 Up/839/2018 sa nachádza dôkaz, ktorý objektívne žalobca nevie predložiť, mal tento dôkaz označiť. Žalobca ale konkrétny dôkaz neoznačil a ako dôkaz všeobecne označil spis iného súdneho konania. Súdny spis sám o sebe nie je dôkazným prostriedkom a súd nemá povinnosť oboznamovať sa s obsahom spisov iných súdnych konaní. Následne na pojednávaní konanom dňa 21. 11. 2019 žalobca uviedol, že na pripojení spisu netrvá. Hoci podľa § 195 ods. 1 CSP súd na návrh môže ako dôkaz nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak a hoci právny zástupca žalobcu až na pojednávaní konanom dňa 21. 11. 2019 uviedol, že žiada, aby bol žalobca vypočutý ohľadom vzniku a zániku pohľadávky, ktorej určenie bolo predmetom konania, keďže nešlo o skutočnosti, ktoré by bolo možné preukázať len výsluchom žalobcu a navyše tieto tvrdenia ani neboli sporné, súd dôkaz výsluchom žalobcu nevykonal.

75. Vychádzajúc z konštatovaných skutočností súd určil, že žalovaným popretá pohľadávka titulom úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.150,10 Eur od 18.09.2018 do zaplatenia a titulom trov konania vo výške 1.175,78 Eur podľa platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Up/839/2018 zo dňa 22.11.2018 sa považuje za zistenú a nespornú pohľadávku proti podstate čo do pravosti, výšky a poradia v konkurznom konaní na majetok úpadcu NÁŠ DOMOV spol. s r.o. v konkurze, so sídlom ul. Hattalu 2053, Dolný Kubín vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 36K/77/2000.

76. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 1 CSP súd v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Krajskom súde v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedené vady, ak tieto vady mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok; sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.